

บทที่ 3

การทดสอบ

วัสดุอาหาร สารเคมี บรรจุภัณฑ์ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

วัสดุอาหาร

- แป้งสาลีเงนกประสงค์ ตราวัวว่า (บริษัท ยูไนเต็ดฟลาร์ มิลล์ จำกัด)
- แป้งข้าวโพด ตราไม่ชิน่า (บริษัท ซีพีซี/อาชี ประเทศไทยจำกัด)
- แป้งข้าวเจ้า ตราโนวากอร์ด (บริษัท ไทรava ผู้ดูแล จำกัด)
- ผงพูชนิดกำลังสอง ตราเบสฟู้ด (บริษัท ซีพีซี/อาชี ประเทศไทยจำกัด)
- เกลือป่น ตราปูรุกพิพิพ (บริษัท สหพัฒนพิบูล จำกัด)
- น้ำตาลทราย ตรา มิตรผล (บริษัท น้ำตาลมิตรผล จำกัด)
- น้ำมันปาล์มโอลีเยน ตรา พาโนล่า (บริษัท พาโนล่า จำกัด)
- ปลาหมึกกล้วย ขนาด 7-8 ตัวต่อ 1 กิโลกรัมใช้ส่วนสำหรับโดยลอกหนัง และครีบหลังออกครัวก้าวใส่ล้างทำความสะอาดใน ห้นเป็นวง หนาประมาณ 5 มิลลิเมตรเลือกชิ้นที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2-3 เซนติเมตร นำไปลวกที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 วินาที ผึ้งที่อุณหภูมิห้อง (28-30 องศาเซลเซียส) เป็นเวลา 20 นาที
- หอยใหญ่ พันธุ์แยลโล่กรานาแซร์ฟ (yellow granax hybrid) ขนาด 4-5 หัวต่อ 1 กิโลกรัม ปอกเปลือก ตัดส่วนหัวและหทัยทิ้ง ล้างทำความสะอาดผิว ห้นเป็นวงหนาประมาณ 7 มิลลิเมตร เลือกชิ้น ที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 4-5 เซนติเมตร นำไปลวกที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 วินาที ผึ้งที่อุณหภูมิห้อง (28-30 องศาเซลเซียส) เป็นเวลา 20 นาที
- รากข้าวสกัดไข้มัน (บริษัท เกษตรรุ่งเรืองพิชผล จำกัด) นำมาปรุงแยก ขนาดโดยใช้ตะแกรงขนาด 50 mesh (300 ไมครอน) จากนั้nobที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30นาทีเพื่อไล่

ความชื้น บรรจุในถุงพลาสติก oriented polypropylene (OPP) ถุงละ 200 กรัม โดยในแต่ละถุงจะใส่ของดูดความชื้น (silica gel) ขนาด 2 g 1 ซอง หลังปิดผนึกถุงเก็บในกล่องพลาสติก และเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง

สารเคมีและอาหารเลี้ยงเชื้อ

2-thiobarbituric acid	(A.R.)
Glacial acetic acid	(A.R.)
Hydrochloric acid	(A.R.)
Sulfuric acid	(A.R.)
Sodium hydroxide	(A.R.)
Boric acid	(A.R.)
Petroleum ether	(A.R.)
Plate count agar	(Difco Laboratory)
Potato dextrose agar	(Difco Laboratory)
Ethyl alcohol	(Commercial grade)

บรรจุภัณฑ์

- ถุงพลาสติกชนิด OPP 20 μm/ polyethylene (PE) 20 μm/ aluminium (AL) 7 μm/PE 30 μm ขนาด 15x15 ซม.² (บริษัท สตรองแพร์ จำกัด (มหาชน))
- ถุงพลาสติกชนิด nylon (NY) 15 μm/ linear low density polyethylene (L-LDPE) 60 μm ขนาด 22x25 ซม.² (บริษัท สตรองแพร์ จำกัด (มหาชน))

อุปกรณ์

อุปกรณ์ที่ใช้เตรียมและเก็บรักษาผลิตภัณฑ์

- กะทะไฟฟ้ากันสีก (deep fat frying, Renaware CAT No-307)

- เครื่องร่อนแยกขนาดพร้อม ตะแกรงขนาด 50 mesh
(Retsch Vibro, 67468)
- นาฬิกาจับเวลา (Hanhart, W. Germany)
- ตู้อบชั่วอุณหภูมิ 50-250 °C (WTB binder, E-53)
- เครื่องซั่งทราย ทนิยม 3 ต่ำแห่ง พิกัดซั่ง 310 กรัม
(Sartorius ,B310S)
- เครื่องวัดอุณหภูมิระบบดิจิตอล (Fluke, 51)
- Cryo-Test Chamber (Air Product, CT-1818-12F)
- ถังบรรจุไนโตรเจนเหลว (Air Product, XL-55 HP)
- เครื่องบันทึกอุณหภูมิ (Yokogawa, LR 4210) พร้อม
สาย thermocouple ชนิด Copper - constantan บันทึก^ก
อุณหภูมิได้ระหว่าง - 200 ถึง 400 °C
- ตู้แข็งแบบนอน (Sanyo,SF-C95) อุณหภูมิ-18°C
- เครื่องปิดผึ้งสูญญากาศ (Multivac AG 506)
- เตาอบไฟฟ้าชั่วอุณหภูมิ 50-250 °C (Teba ,TFL 6T01)

อุปกรณ์ที่ใช้เคราะห์คุณภาพทางกายภาพ

- เครื่องวัดความชื้น (Moisture Analyser ,Satorius, MA30)
- เครื่องวัดเนื้อสัมผัสอาหาร (Lloyd, T2000)
- เครื่องวัดความข้น (Brookfield Viscometer ,Brookfield Engineering Laboratories USA. , RVT)
- ตู้อบชั่วอุณหภูมิ 50-250°C (WTB binder, E-53)
- เครื่องซั่งละเอียด ทนิยม 4 ต่ำแห่ง พิกัดซั่ง 3100 กรัม
(Sartorius , A200S)
- เครื่องวัดสี (Minolta Chroma Meter , CR 300 series)

อุปกรณ์ที่ใช้เคราะห์คุณภาพทางเคมี

- ชุดวิเคราะห์โปรตีน (Kjeldatherm and Vadopest I,
Gerhardt, KT 85)
- ชุดวิเคราะห์ไขมัน (Gerhardt Soxtherm Automatic, S166)

- មុខិត្យការបន្ទាប់រកសាង ក.២ (ការបន្ទាប់រកសាង)
- មុខិត្យការសែនឃើមធម៌ (Tecator, AN 74/84)
- Spectonic 601 (Milton Roy)
- ទោធោចំរួចតាមរយៈខ្សោយ 500-700°C (Furnace Carbolite , MEL
11-2)
- គូសទិន្នន័យ កនិយម 4 តំណែង ពិក់ចំង 3100 ករាំ
(Sartorius , A200S)
- គូសទិន្នន័យ កនិយម 3 តំណែង ពិក់ចំង 310 ករាំ
(Sartorius ,B310S)
- គូសទិន្នន័យ (Waring , 328-L79)
- គូសទិន្នន័យមឹន (Hot pack, 273600)

ឧបករណ៍ដីថ្វិកក្នុងការងារជុលិនីរឿង

- គូសបាយចិត្ត (ISSCO, BVT-123)
- គូសបាយចិត្ត ចំរួចតាមរយៈខ្សោយ 25-70 ងារឈានឈីម (Memmert, B301)
- Autoclave (Tomy, ss-320)

ឱ្យការងារឱ្យការងាររាយការ

3.1 ឥក្រាសកំប្លែងបាយកំប្លែងវត្ថុទុបិន

វត្ថុទុបិនដីថ្វិកដែលសែរិនទៅក្នុងទុបិន ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យការងាររាយការ នៅក្នុងទុបិន ដើម្បីត្រូវបានក្នុងក្រុងទុបិន ដើម្បីបានត្រួវការងារ នៅក្នុងទុបិន។ ព័ត៌មានចំណាំទុបិន ត្រូវបានស្វែងរកដោយផ្តល់ឱ្យការងាររាយការ នៅក្នុងទុបិន ដើម្បីត្រូវបានត្រួវការងារ នៅក្នុងទុបិន។

3.1.1 បង្កប់មុខិត្យ បង្កប់មុខិត្យ ឬការងាររាយការ ត្រូវបានបង្កប់មុខិត្យ និងការងាររាយការ នៅក្នុងទុបិន ដើម្បីព័ត៌មានចំណាំទុបិន ត្រូវបានក្នុងក្រុងទុបិន ដើម្បីបានត្រួវការងារ នៅក្នុងទុបិន។

3.1.2 ឱ្យការងាររាយការ នៅក្នុងទុបិន ត្រូវបានបង្កប់មុខិត្យ និងការងាររាយការ នៅក្នុងទុបិន ដើម្បីព័ត៌មានចំណាំទុបិន ត្រូវបានក្នុងក្រុងទុបិន ដើម្បីបានត្រួវការងារ នៅក្នុងទុបិន។

3.1.3 ห้อมใหญ่และปลาหมึกวิเคราะห์ปริมาณความชื้น และไขมัน (A.O.A.C., 1984) (วิธีวิเคราะห์แสดงในภาคผนวก ก) วิเคราะห์ตัวอย่างละ 3 ชิ้น

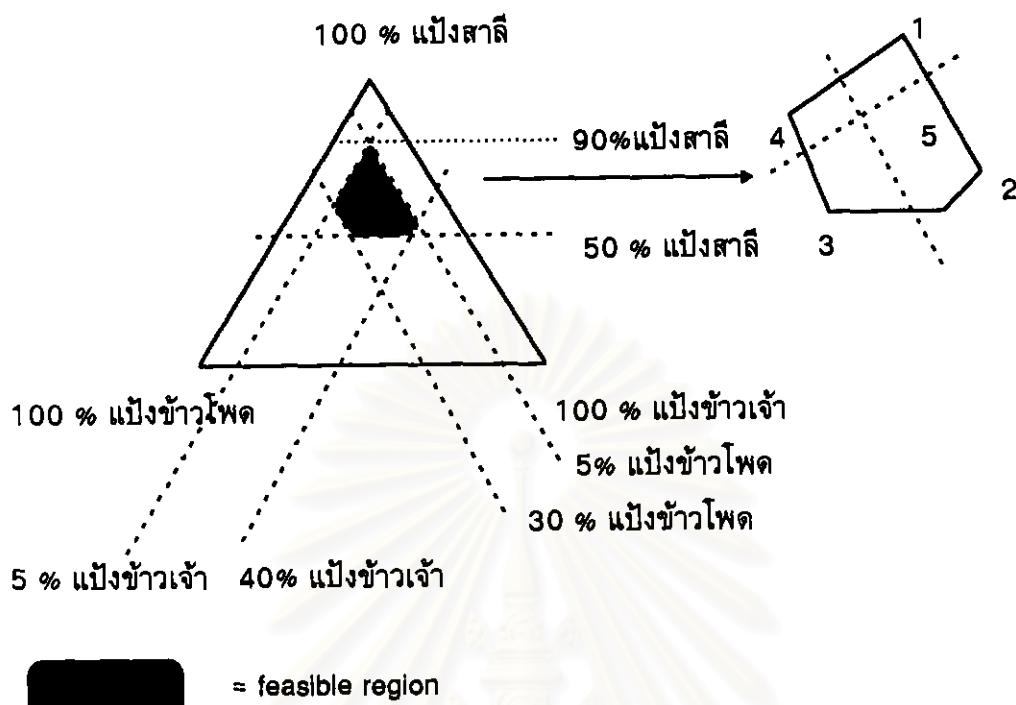
3.2 คัดเลือกสูตรที่เหมาะสมสำหรับแบ่งชุมกอดเสริมรำสกัดไขมัน

สูตรดั้นแบบ (อวรรณ งามนา และสุชาติพย์ แคนทอง, 2538) ประกอบด้วย

แป้งสาลี	85-95 %	
แป้งข้าวเจ้า	5 %	โดยน้ำหนักของแป้งสาลี
แป้งข้าวโพด	15 %	โดยน้ำหนักของแป้งสาลี
ผงฟู	5 %	
น้ำตาลทราย	3 %	
เกลือ	1.5 %	
อัตราส่วนแป้ง : น้ำ	1: 1.5	

วิธีกอดปลาหมึกและห้อมใหญ่ชุมแบ่ง (จากการศึกษาเบื้องต้น) ทำโดยนำปลาหมึกและห้อมใหญ่(เตรียมตามวิธีที่ระบุในหัวข้อสุดอาหาร) มาจุ่มลงในแป้งชุมกอดเป็นเวลา 15 วินาที จากนั้นกอดในน้ำมันปาร์ล์ที่อุณหภูมิ $200 \pm 5^\circ C$ โดยปลาหมึกใช้เวลา กอด 1 นาที 30 วินาที ห้อมใหญ่ใช้เวลา 1 นาที หลังกอดควรบันเดะแกรงให้สะเด็ดน้ำมัน (5 นาที) แล้วนำมาระบายน้ำร้อนประมาณ 5 นาที

ศึกษาสูตรแป้งชุมกอดโดยปรับปรุง แป้งสาลีเป็น 50-95 % แป้งข้าวเจ้า 5-40 % แป้งข้าวโพด 5-30 % ใช้ mixture design (Hare, 1974) ในการพัฒนาตามรูปที่แสดงในหน้าต่อไป จากพื้นที่ที่เป็นไปตามข้อกำหนด เลือกทดลอง 5 ตัวอย่าง(ตารางที่ 3.1) ส่วนปริมาณน้ำที่ใช้ในแต่ละตัวอย่างแบ่งเป็น 3 ระดับ ที่อัตราส่วนแป้งต่อน้ำ 1:1.3, 1:1.4 และ 1:1.5 (โดยน้ำหนัก) ได้ตัวอย่างทั้งหมด 15 สูตร ผลิตปลาหมึกและห้อมใหญ่ชุมแบ่งกอดตามสูตรดั้นแบบและวิธีกอดข้างต้น

จากพื้นที่ที่เป็นไปตามข้อกำหนด เลือกทดลอง 5 ตัวอย่าง ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ปริมาณแป้งสาลี แป้งข้าวเจ้า แป้งข้าวโพด ที่แปรโดย mixture design

ตัวอย่าง	แป้งสาลี (%)	แป้งข้าวเจ้า (%)	แป้งข้าวโพด (%)
1	90	5	5
2	55	40	5
3	50	20	30
4	65	5	30
5	72	16	12

เลือกสูตรแป้งชุบทอดที่ดีที่สุดโดยวิเคราะห์ความข้นของน้ำแป้งดิบด้วยเครื่อง Brookfield viscometer, ความแข็งของก้อนแป้งทอด วัดโดยใช้เครื่อง texturometer ใช้หัวชนิด หัวเจาะ ตั้งค่าแรงสูงสุดในการเจาะเท่ากับ 200N, ค่าความหนาแน่นของก้อนแป้งทอด วัดโดย วิธีของ Lewis, (1987) แต่ละตัวการทดลองใช้ตัวอย่างก้อนแป้งทอด 20 ชิ้น (รายละเอียด การเตรียมตัวอย่าง และวิเคราะห์ แสดงในภาคผนวก ก)

ผลิตภัณฑ์ใหม่และปลาหมึกซุบแบ่งทอดตามวิธีที่ระบุข้างต้นรวม 30 ตัวอย่าง วิเคราะห์การเกาด์ชีนอาหาร (Herchdeirfer, 1978) ปริมาณความชื้น (A.O.A.C., 1984) ในมัน (A.O.A.C., 1984) และ สีด้วยเครื่อง Chroma Meter (วิธีวิเคราะห์แสดงในภาคผนวก ก)

ทดสอบทางประสาทสัมผัสผลิตภัณฑ์ใหม่และปลาหมึกซุบแบ่งทอด ด้านสี ความกรอบ รสชาติ และการยอมรับรวม โดยวิธี scoring test ใช้แบบสอบถามชนิด quantitative descriptive analysis with scoring (แบบทดสอบแสดงในภาคผนวก ช.2) ซึ่งมีช่วงคะแนน 1-10 โดย 10 คะแนน หมายถึงผลิตภัณฑ์มีคุณภาพดีที่สุด และคะแนนต่ำกว่า 5 หมายถึง ไม่มีลักษณะที่ดี และ ไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ทดสอบ ใช้ผู้ทดสอบที่ผ่านการฝึกฝนจำนวน 10 คน ต่อชั้้น ผู้ทดสอบผ่านการฝึกฝนด้วยวิธี triangle test โดยเลือกผู้ทดสอบที่ตอบถูกต้องดังนั้น 12 ครั้งขึ้นไปจากจำนวนการทดสอบทั้งหมด 20 ครั้ง (Mellgaard,Coville และ Carr, 1987) (แบบทดสอบแสดงในภาคผนวก ช.1)

การศึกษาค่าความข้นของน้ำแบ่งดิบ ค่าความแข็งและความหนาแน่นของ ก้อนแบ่งดิบ การเกาด์ชีนอาหาร ปริมาณความชื้น ปริมาณไขมัน และสี วางแผนการทดลอง แบบ Asymmetric Factorial experiment ขนาด 3×5 ทดลอง 2 ชั้้น คุณภาพทางประสาท สัมผัสวางแผนการทดลองแบบ Asymmetric Factorial Randomized Complete Block experiment ขนาด 3×5 ทดลอง 2 ชั้้น วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป Statgraphic ver. 5.0 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (Cochran และ Cox, 1957)

3.3 ศึกษาปริมาณรากดไขมันสำหรับผลิตภัณฑ์แบ่งชุบทอด

นำสูตรแบ่งชุบทอดที่เหมาะสม ซึ่งสรุปได้จากข้อ 3.2 มาทดลองบางส่วนของ แบ่งด้วยรากดไขมันดังนี้

3.3.1 ศึกษาปริมาณรากดไขมันขั้นต้น

ประเมินรากดไขมันเป็น 5, 15, 25 และ 35% ของน้ำหนักแบ่ง ในสูตรที่สรุปได้จากข้อ 3.2 ดังแสดงในตารางที่ 3.2 และ 3.3 แล้วผลิตภัณฑ์ใหม่และปลาหมึกซุบแบ่งทอดตามวิธีผลิตในข้อ 3.2

ตารางที่ 3.2 องค์ประกอบบดปั่นชุบทอดเสริมรากด้วยมันสำหรับหอมใหญ่ที่แปรปริมาณรากด้วยมัน เป็น 5, 15, 25 และ 35 % ของน้ำหนักแป้ง

ปริมาณรากด้วยน้ำหนักแป้ง (%)	องค์ประกอบ(กรัม)						
	แป้งสาลี	แป้งข้าวเจ้า	แป้งข้าวโพด	รากด้วยมัน	น้ำตาลทราย	เกลือ	ผงพู
5	56.39	4.34	26.03	4.57	2.74	1.37	4.57
15	50.47	3.88	23.29	13.69	2.74	1.37	4.57
25	44.53	3.43	20.55	22.83	2.74	1.37	4.57
35	35.58	2.97	17.87	31.97	2.74	1.37	4.57

ตารางที่ 3.3 องค์ประกอบบดปั่นชุบทอดเสริมรากด้วยมันสำหรับปลาหมึกที่แปรปริมาณรากด้วยมัน เป็น 5, 15, 25 และ 35 % ของน้ำหนักแป้ง

ปริมาณรากด้วยน้ำหนักแป้ง (%)	องค์ประกอบ(กรัม)						
	แป้งสาลี	แป้งข้าวเจ้า	แป้งข้าวโพด	รากด้วยมัน	น้ำตาลทราย	เกลือ	ผงพู
5	47.52	34.70	4.34	4.57	2.74	1.37	4.57
15	42.70	31.06	3.88	13.69	2.74	1.37	4.57
25	37.68	27.40	3.43	22.83	2.74	1.37	4.57
35	32.65	23.74	2.97	31.97	2.74	1.37	4.57

เลือกปริมาณรากด้วยมันที่ใช้ได้ในผลิตภัณฑ์ จากเกณฑ์ด้านปริมาณไขมัน หรือ (การอ่อนน้ำมัน) (A.O.A.C., 1984) และคุณภาพทางประสาทสัมผัสค้านต์ ความกรอบ ความรู้สึกเมื่อเคี้ยวแป้งและกลิ่น การอ่อนน้ำมัน และการยอมรับรวม ซึ่งใช้วิธีทดสอบเช่นเดียวกับข้อ 3.2 (แบบทดสอบแสดงในภาคผนวก ข.3)

การศึกษาปริมาณไขมัน วางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design ทดลอง 3 ชุด คุณภาพทางประสาทสัมผัสทางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design ทดลอง 2 ชุด วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จวุป Statgraphic ver. 5.0 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (Cochran และ Cox, 1957)

3.3.2 ศึกษาปริมาณรำสกัดในมันที่ดีที่สุดสำหรับการผลิตแป้งชูบทอด

จากช่วงกว้างปริมาณรำที่สูปได้จากข้อ 3.3.1 นำมาแปรปริมาณอีกครั้ง โดยเพิ่มขึ้นครั้งละ 3% ผลิตหอนใหญ่และปลาหมึกชูบแป้งทอดตามวิธีผลิตใน ข้อ 3.2 เลือกสูตรแป้งชูบทอดที่ดีที่สุดโดยวิเคราะห์ความข้นของน้ำแป้งดินด้วยเครื่อง Brookfield viscometer, ความแข็งของก้อนแป้งทอด โดยใช้เครื่อง texturometer ค่าความหนาแน่นของก้อนแป้งทอด (Lewis, 1987)

ผลิตหอนใหญ่และปลาหมึกชูบแป้งทอดตามวิธีในข้อ 3.2 รวม 10 ตัวอย่าง วิเคราะห์การเกาดีดซึ้นอาหาร (Herchdolfer, 1978) ปริมาณความชื้น (A.O.A.C., 1984) ในมัน (A.O.A.C., 1984) และ สีด้วยเครื่อง Chroma Meter

ประเมินคุณภาพผลิตภัณฑ์หอนใหญ่และปลาหมึกชูบแป้งทอด ทางประสาทสัมผัสด้านสี ความกรอบ ความรู้สึกเมื่อเคี้ยวแป้งและกิน การอมน้ำมัน และการยอมรับรวม ใช้วิธีทดสอบเช่นเดียวกับข้อ 3.3.1

การศึกษา ค่าความข้นของน้ำแป้งดิน ความแข็งและความหนาแน่น ของก้อนแป้งทอด ปริมาณความชื้น ปริมาณไขมัน การเกาดีดซึ้นอาหาร และสี วางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design ทดลอง 3 ชั้น คุณภาพทางประสาทสัมผัส วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design ทดลอง 2 ชั้น วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จวุป Statgraphic ver. 5.0 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (Cochran และ Cox , 1957)

3.3.3 ศึกษาภาวะในการทอดเพื่อปรับปรุงคุณภาพด้านความกรอบของผลิตภัณฑ์

ปรับปรุงคุณภาพด้านความกรอบของหอนใหญ่และปลาหมึกชูบแป้ง ตัวอย่างที่ดีที่สุดที่สูปได้จาก 3.3.2 โดยแปรภาวะในการทอด สำหรับหอนใหญ่ใช้อุณหภูมิ $210 \pm 5^{\circ}\text{C}$ เวลา 40 และ 50 วินาที ปลาหมึกใช้อุณหภูมิ $210 \pm 5^{\circ}\text{C}$ เวลา 70 และ 80 วินาที เปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ชีงทอดที่ภาวะการผลิตเดิม (จากข้อ 3.2)

เลือกภาวะที่ดีที่สุดโดยวิเคราะห์ปริมาณความชื้นและไขมัน (A.O.A.C., 1984) และคุณภาพทางประสาทสัมผัสด้านสี ความกรอบ ความรู้สึกเมื่อเคี้ยวแป้ง และกิน การอมน้ำมันและการยอมรับรวม ใช้วิธีทดสอบ เช่นเดียวกับข้อ 3.3.1

การศึกษาปริมาณความชื้นและไขมัน วางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design ทดลอง 4 ชั้น คุณภาพทางประสาทสัมผัสวางแผนการ

ทดสอบแบบ Randomized Complete Block Design ทดลอง 2 ชั้น วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติตัวบ่งชี้โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Statgraphic ver. 5.0 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (Cochran และ Cox, 1957)

3.4 การเปลี่ยนแปลงคุณภาพระหว่างเก็บแม่ชุดทดสอบและผลิตภัณฑ์ชุดแม่ชุดทดสอบ

แข็ง

3.4.1 แม่ชุดทดสอบ

ผลิตแม่ชุดทดสอบตามสูตรที่สรุปได้จากข้อ 3.3.2 บรรจุผลิตภัณฑ์ 100 กรัม ในถุงพลาสติก OPP/PE/AL/PE มีดม尼กที่ความดันบรรยายกาศ เก็บตัวอย่างที่อุณหภูมิห้อง ($28-30^{\circ}\text{C}$) เป็นเวลา 4 เดือน

ระหว่างเก็บตัวอย่างทุก 1 เดือน น้ำวิเคราะห์ปริมาณความชื้น และเส้า (A.O.A.C., 1984) วางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design ทดลอง 4 ชั้น วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติตัวบ่งชี้โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Statgraphic ver. 5.0 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (Cochran และ Cox, 1957)

3.4.2 ผลิตภัณฑ์ชุดแม่ชุดทดสอบแข็ง

3.4.2.1 ภาวะที่เหมาะสมในการแข็งของผลิตภัณฑ์ห้องไนโตรเจนและ

ปลาหมึกชุดแม่ชุดทดสอบเสริมร้าสกัดในมัน

ศึกษาอุณหภูมิที่เหมาะสมในการแข็งของผลิตภัณฑ์ด้วยเครื่อง Cryo-test chamber และในไตรเจนเหลว โดยห้องไนโตรเจนแม่ชุดแม่ชุดแข็ง เป็น -30° , -40° และ -50°C ส่วนปลาหมึกชุดแม่ชุดเป็น -70° , -80° และ -90°C ใช้ thermocouple วัดอุณหภูมิที่จุดกึ่งกลางของชิ้นผลิตภัณฑ์ บันทึกอุณหภูมิของผลิตภัณฑ์ ตั้งแต่เริ่มต้นการแข็งจนลดลงถึง -18°C ในการทดลองแต่ละชั้นใช้ผลิตภัณฑ์จำนวน 30 ชิ้น ทดลอง 5 ชั้น นำค่าเฉลี่ยมาเขียนกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ใช้แข็งกับอุณหภูมิของผลิตภัณฑ์ และประมาณเวลาแข็งของผลิตภัณฑ์

เลือกว่าภาวะที่เหมาะสมในการแข็งของผลิตภัณฑ์โดยวิเคราะห์ค่าการเสียน้ำหนักหลังแข็ง ใช้ตัวอย่าง 10 ชิ้นในแต่ละชั้น (วิธีวิเคราะห์แสดงในภาคผนวก ก) และการเสียน้ำหนักจากการให้ความร้อน โดยนำผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการแข็งมาตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง จนอุณหภูมิภายในสูงถึง $0-5^{\circ}\text{C}$ จากนั้นให้ความร้อนโดยใช้เตาอบที่อุณหภูมิ 250°C เป็นเวลา 5 นาที สำหรับปลาหมึกชุดแม่ชุด และใช้เวลา 6 นาที 30 วินาที

สำหรับห้องในที่ญี่ปุ่นแบ่งทดลองเพื่อให้อุณหภูมิภายในของผลิตภัณฑ์ทั้ง 2 ชนิดเป็น $75 \pm 5^{\circ}\text{C}$ ใช้ตัวอย่าง 10 ชิ้นในแต่ละชั้น (วิธีวิเคราะห์แสดงในภาคผนวก ก)

ทดสอบทางประสาทสัมผัสผลิตภัณฑ์ห้องในที่ญี่ปุ่นและปลาหมึกชุบแบ่งทดลองแข็งที่นำมาคลายน้ำแข็งและอบที่ 250°C จนอุณหภูมิภายในเป็น $75 \pm 5^{\circ}\text{C}$ โดยทดสอบ ด้านสี ความกรอบ ความรู้สึกเมื่อเคี้ยวแบ่งและกลิ่น การอมน้ำมัน และ การยอมรับรวม ใช้วิธีทดสอบเช่นเดียวกัน ข้อ 3.3.1

การเสียన้ำหนักหลังแข็งและจากการให้ความร้อน วางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design ทดลอง 5 ชั้น คุณภาพทางประสาทสัมผัส วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design ทดลอง 2 ชั้น วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Statgraphic ver. 5.0 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (Cochran และ Cox, 1957)

3.4.2.2 การเปลี่ยนแปลงคุณภาพระหว่างเก็บที่ภาวะเยือกแข็ง

ผลิตภัณฑ์ห้องในที่ญี่ปุ่นและปลาหมึกชุบแบ่งทดลองเสริมรสกัดไข้มันแข็งตามภาวะที่สรุปได้จากข้อ 3.4.2.1 บรรจุผลิตภัณฑ์ห้องในที่ญี่ปุ่นถุงละ 5 ชิ้น ปลาหมึกถุงละ 10 ชิ้น ในถุงพลาสติก NY/L-LDPE ปิดผนึกภายใต้ภาวะสุญญากาศด้วยเครื่อง Multivac เก็บตัวอย่างที่ -18°C เป็นเวลา 12 สัปดาห์

ศึกษาคุณภาพระหว่างการเก็บ โดยสุ่มตัวอย่างทุก 3 สัปดาห์ น้ำวิเคราะห์ ค่าTBA (Tariadgis, Pearson และ Dugan, 1960) ปริมาณแบคทีเรียและรา (ICMSF, 1974) และทดสอบคุณภาพทางประสาทสัมผัสด้านสี ความกรอบ ความรู้สึกเมื่อเคี้ยวแบ่งและกลิ่น การอมน้ำมัน และการยอมรับรวม เช่นเดียวกับข้อ 3.3.1

การวิเคราะห์ค่า TBA และปริมาณแบคทีเรียและรา วางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design ทดลอง 4 ชั้น คุณภาพทางประสาทสัมผัส วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design ทดลอง 2 ชั้น วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Statgraphic ver. 5.0 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (Cochran และ Cox, 1957)